

آیا ما جسم، جان و روح هستیم یا جسم و جان- روح؟

کتاب پیدایش ۱: ۲۶-۲۷ می گوید که چیزی انسان را از بقیه مخلوقات متمایز می کند. نظر خدا این بود که انسانها با او رابطه داشته باشند و بدینگونه او را از چیزهای مادی و چیزهای غیر مادی آفرید. قسمت مادی آنچه‌یست که ملموس است : جسم، استخوانها، اعضا، غیره، و تا وقتیکه شخص زنده است وجود دارد. قسمت غیر مادی قسمت غیر ملموس است: جان، روح، هوش، اراده، وجدان، و غیره. اینها ماورای عمر جسمانی شخص وجود خواهند داشت. همه انسانها هم خصوصیات مادی دارند و هم خصوصیات غیر مادی. واضح است که همه انسانها بدنی از گوشت، خون، استخوان، اعضا، و سلولها دارند. اما خصوصیات غیر قابل ملموس انسانهاست که اغلب مورد بحث قرار می گیرد. کلام خدا در اینباره چه می گوید؟ پیدایش ۲: ۷ می گوید که انسان بصورت نفس زنده آفریده شد. اعداد ۲۲: ۱۶ خدا را “خدای روحهای تمام بشر” می خواند. امثال سلیمان ۴: ۲۳ به ما می گوید، “دل خود را بحفظ تمام نگاه دار زیرا که مخرجهای حیات از آن است”، این نشان می دهد که قلب مرکز اراده و احساسات انسان است. اعمال رسولان ۲۳ : ۱ می گوید، “پولس به اهل شورا نیک نگریده گفت ای برادران من امروز با کمال ضمیر صالح در خدا رفتار کرده ام”. در اینجا پولس به ضمیر اشاره می کند، قسمتی از فکر که ما را ملزم به درست و غلط می کند. رومیان ۱۲: ۲ می گوید، “همشکل این جهان نشوید بلکه بتازگی ذهن خود صورت خود را تبدیل دهید”. این آیات، و آیات بسیار دیگر، به جنبه های مختلف قسمت غیر مادی انسان اشاره می کنند. همه ما خصوصیات مادی و غیر مادی را دارا هستیم. بنابراین، کلام خدا چیزهای بیشتر از جان و روح را مطرح می کند. گاهی جان، روح، قلب، وجدان، و فکر بهم وصل و با هم ارتباط دارند. اما جان و روح قطعا اولین ابعاد غیر مادی انسان هستند و ابعاد دیگر را می پوشانند. با توجه به این مطلب، آیا انسان دو قسمتی (جسم/ جان - روح)، یا سه قسمتیست (جسم/ جان/ روح). غیر ممکن است که بتوان فقط روی یکی از این دو دید اصرار کرد، چون برای هر دو دید بحث های خوبی می توان ارائه داد. یک آیه کلیدی عبرانیان ۴ : ۱۲ است : “زیرا کلام خدا زنده و مقتدر و برنده تر است از هر شمشیر دو دم، و فرورونده تا جدا کند نفس و روح و مفاصل و مغز را و ممیز افکار و نیتهای قلب است”. این آیه حداقل دو چیز را در این بحث به ما می گوید. اینکه جان و روح می توانند از هم جدا شوند، و این جدایی را فقط خدا می تواند تشخیص دهد. بجای اینکه روی چیزی تمرکز کنیم که نمی توانیم کاملا به آن مطمئن باشیم، بهتر است روی خالق تمرکز کنیم، کسی که ما را “مهیّب و عجیب” ساخته است (مزمور ۱۳۹: ۱۴).

•
i
+
C
:
W
W
W
.
g
o
t
q
u
e
s
t
i

ons.org